ANUL XI. No. 1174 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 24 Martie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Footballul în „negligé..."

Inceputul unui sezon, este timpul cel mai prielnic pentru cercetătorul obiectiv al realităţii. Natural, e vorba de cercetător şi realitate sportivă. Ochiul vede limpede deoarece nu este derutat de fardurile pasiunilor deslănţuite cari ascund defecte de tot soiul.

In început de sezon, surprinzi sportul în «negligé». Nu-ţi scapă nici un amănunt şi mai ales din cele bătătoare la ochi.

Teoria aceasta are aplicare perfectă în football, unde, după somnolenţa letargică a vacanţei şi după încetarea sforăitului, este deajuns să-ţi arunci o singură privire pentru a vedea imediat ce-i lipseşte, ce-l doare şi unde se simte mai slab.

Iată bunăoară o constatare făcută Duminică: football-ul-bucureştean n'are arbitrii cari să-i asigure o desfăşurare demnă, fără poticneli şi fără răsturnări în hopurile atât de numeroase ale diverselor campionate. Aproape nici unul din matchurile disputate, nu s'a încheiat fără cuvinte de ocară la adresa arbitrilor în fluerul cărora şi-au pus beligeranţii nădejdea unei conduceri competente.

S'au petrecut incidente regretabile. Jucătorii au fost bătuţi. Alţii s'au bătut crunt între ei, repezindu-şi în faţa miilor de plătitori nefericiţi invective contondente, pe lângă cele strict verbale nu mai puţin dure. Şi toate acestea — în 9 din 10 cazuri — din cauza slăbiciunii arbitrilor, puşi, să facă pace, să conducă obiectiv şi într'un cuvânt să colaboreze la programul football-ului bucureştean...

Pentru aceşti arbitri, a conduce un match, înseamnă a aplica regulamentul, articol cu articol, după caz şi împrejurări. Nici interpretarea personală, nici realizarea prestanţei imperios necesară unui arbitraj cu sfinţenie acceptat, nu fac parte din bagajul bunului arbitru bucureştean.

Constatări de acest soi nu le facem pentru prima oară aci. Le-au mai făcut şi alţii şi probabil se vor mai face încă multă vreme. Numai că e cazul — profitând de faptul că suntem încă la început de sezon — să întrebăm pe cei în drept dacă strădania lor de zi la zi în scopul realizării unui bun colegiu de arbitri, nu este cu totul inutilă. Când ani dearândul, nici unul din cei ce s'au împărtăşit la luminile dascălilor doctrinari în materie, n'a reuşit să termine un match fără a fi însoţit de corul sgomotos al nemulţumiţilor din public ca şi de pe teren, când nu e Duminică lăsată dela Dumnezeu fără scandal şi fără bătae, întrebarea noastră nu este ea îndreptăţită?

S'au făcut cursuri de arbitri. Numeroase şi bine utilate din punct de vedere didactic. Nu le-au frequentat însă decât foarte puţini dintre acei cari într'adevăr ar trebui să aspire la calitatea ingrată de arbitru. Nu le-au frequentat oamenii isteţi. Căci, fără riscul de a fi contrazişi, afirmăm aci răspicat: poţi fi un excelent cunoscător al regulamentului de joc, dar dacă mintea nu te ajută, nu vei fi niciodată un bun arbitru de football. Din păcate, ultimile şcoli bucureştene de arbitri, n'au prea văzut năvala băeţilor mai răsăriţi. Cu foarte rare excepţii, nu s'au îngrămădit decât cei pe cari natura nu i-a înzestrat cu ceiace se cere bunilor arbitri. S'au îngrămădit mulţi — e drept — dar numai pentrucă odată cu fluerul respectiv, se căpăta şi privilegiuri importante.

Şi astfel, Capitala are a fi condusă'n football de cine n'ar fi trebuit să fie.

La aceştia se adaugă bineînţeles exemplarele mai vechi, nu mai puţin interesante decât cele noui, clocite în serii de maşina perfecţionată a colegiului de arbitri.

Iată o constatare tristă pe care n'o faci deobiceiu decât la început de sezon, adică atunci când surprinzi football-ul în «negligé».

Mai târziu te obişnueşti şi devii indiferent...

Spakov mai datorează 4000 lei

In numărul trecut am anunţat că Spakow, va putea boxa în curând în Franţa, întrucât se aranjează cu creditorii.

Pe ziua de eri un fapt nou a adus o importantă clarificare a situaţiei.

In ultima sa şedinţă, Comitetul Federaţiei austriace, luând în discuţie o adresă a F. R. B.-ului, a hotărât să revină asupra sentinţei prin care campionul nostru fusese condamnat la plata unor daune de 60.000 lei.

A rămas doar să ramburseze lui Rudolf Heinz suma de 4000 lei primită ca avans.

Ori, Moţi e hotărât să plătească această sumă, astfel că I. B. U. îi va ridica suspendarea şi Spakow va putea boxa în Franţa.

In pragul sezonului de rugby

Duminică se reia în Capitală activitatea rugbystică. Precizarea că această reluare are loc în Capitală este de prisos, de vreme ce sportul balonului oval nu este cunoscut în nici o altă parte a ţării. S'au făcut — nu e vorba — merituoase încercări de transplantare, de altoire, dacă vreţi, a acestui sport în regiuni cu populaţie dispusă să acorde credit unei inovaţii, dar nu s'a reuşit nimic de samă. Dovada o avem acum când trebue să facem constatarea că sezonul rugbyst a fost reluat exclusiv în capitala ţării...

E trist că după atâţia ani de sport al balonului oval, după atâtea încercări în cari s'a depus inimă şi putere de muncă, e trist că altoiul n'a dat rod şi că în afară de jucătorii pe cari îi numeri pe degete, nimeni în ţara Românească nu mai practică acest sport, de mare şi fructuoasă popularitate aiurea.

Trebue însă să ne mulţumim cu ceiace avem, pentru că, în acest domeniu, n'am reuşit încă să rămânem ultimii printre ultimii. Sunt ţări — este de prisos să le reamintim aci — cu mai veche tradiţie în sport decât noi — şi cari n'au apucat să introducă rugby-ul nici măcar în Capitală, dar mite în oraşele de provincie depărtate.

Ne rămâne aşa dar să ne consolăm cu ce n'au alţii şi cu puţinul pe care-l avem noi.

Duminică, echipele bucureştene vor eşi din nou la luptă. Vor juca, fără îndoială, cu aceiaşi ardoare ca în trecut şi vor produce aceleaşi emoţii suporterilor, atât de numeroşi şi atât de guralivi. Suporterii sunt în rugby esenţialul stimulent de mare eficacitate. Dar şi factorul determinant al unor situaţii pe cari le-am dori trecute în pagini de istorie...

Suporterii, fără să vrea, poate, învrăjbesc taberile mai mult decât permite cavalerismul în sport şi lupta, pornită loial, se termină aproape întotdeauna într'o încăerare cu grave urmări, cu consecinţe dezastruoase pentru beligeranţi şi chiar pentru sportul în numele căruia fac ceeace fac.

Cine nu-şi reaminteşte scenele penibile de anul trecut, când vastul câmp fără stăpân dela şosea, devenea duminical teatrul încăerărilor stupide, între tabere sportive. Pentru ce?

In folosul cui?

Am făcut această inofensivă remarcă la un început de sezon, pentrucă avem credinţa că vacanţa imensă ce desparte sezonul care închee anul, de cel care-l începe, va fi fost răgaz de serioase meditaţii pentru instigatorii scandalurilor celebre, ca şi pentru autorii lor direcţi.

Ce s'a hotărât în conferinţa dela Budapesta

Reclamaţiile române admise. Chinezul va juca la Budapesta. Acordul cu Clujul a fost semnat. Auer a fost samavolnic legitimat pentru Ujpest

Rezultatele conferinţei româno-maghiară au fost divers comentate de presa sportivă. Dăm în rândurile de mai jos, o dare de seamă completă a cauzelor desbătute la Budapesta.

PRELIMINARIILE

Intr'o sală a Hotelului «Astoria» şi în prezenţa d-lor ing. M. Fischer, dr. A. Fodor şi A. Keneryes reprezentând federaţia Ungară şi O. Luchide reprezentând federaţia română, d. dr. prof. Pelikan, desemnat arbitru prin convenţia româno-maghiară din 19 Martie 1931, a deschis şedinţa comisiei mixte instituită prin acea convenţie.

Nouăsprezece chestiuni figurau pe ordinea de zi a şedinţei, 17 privind litigii materiale şi 2 chestiuni de legitimare sau calificare de jucători.

Prima parte a conferinţei a fost rezervată litigiilor materiale.

Fiecare federaţie a retras câte o plângere, lichidată între timp.

Dintre cele 15 litigii, două au fost conexate, privind raporturi între aceleaşi grupări (Ferencsvaros şi Chinezul), urmând ca arbitrul să dea 14 pronunţări.

AMANARI

a) Arbitrul ne fiind complect edificat asupra speţei şi având nevoie de acte noui, a amânat pronunţarea asupra reclamaţiei clubului Kart. III de a i se plăti de către districtul Arad 100 dolari pentru contramandarea unui joc.

b) Deasemenea arbitrul a amânat sine die pronunţarea în reclamaţia formulată de clubul D. K. A. S. E. din Debreţin care pretindea clubului C. S. Turda şi S. C. Sticla din Turda de a-i plăti 8000 lei drept datorie contractată cu ocazia jocurilor clubului maghiar la Turda în 1931.

Amânarea a fost cerută şi obţinută de delegatul român pe motiv că grupările sunt actualmente suspendate pentru datorii.

c) In fine arbitrul constatând că ambele federaţii prezintă dovezi contrarii în chestiunea datoriei grupărei C. S. Mureşul, amână pronunţarea pentru producerea de dovezi suplimentare. Federaţia noastră urmează a produce actele oficiale prin care să dovedească plata sumei de 3000 lei aşa cum pretinde C. S. Mureşul.

RECLAMAŢIILE ROMANEŞTI ADMISE

Dintre cele 15 procese materiale numai în două federaţia noastră figurează ca reclamantă.

Ambele reclamaţii au fost admise şi anume:

a) S'a recunoscut dreptul grupării Chinezul la două jocuri de revanşă în Ungaria. Clubul profesionist maghiar Ferencsvaros a fost obligat să primească la Budapesta în cursul anului 1933 pe Chinezul în schimbul unei îndemnizaţii de 1600 dolari (din care urmează să se scadă 200 dolari datoraţi anterior de Chinezul).

b) S'a recunoscut dreptul la daune a grupărilor clujene pentru neprezentarea clubului Ferencsvaros la Cluj în zilele de 21 şi 22 Mai 1932 şi obligaţia federaţiei maghiare de a acoperi aceste daune.

(In aceste condiţiuni a şi intervenit un acord între reprezentantul federaţiei maghiare şi cel al cluburilor clujene d. procuror Biräescu) şi prin care o echipă reprezentativă profesională a Budapestei va juca la Cluj — sub rezerva ridicărei restricţiei — la 16 şi 17 Aprilie (Paşti) două jocuri pentru suma de 40.000 lei.

PLANGERILE UNGARE RESPINSE

Dintre cele nouă plângeri ungare au fost respinse în întregime trei şi anume:

a) Cererea clubului D. M. T. E. din Debreţin de a i se restitui o sumă de 2924 reţinută de Reuniunea Sportivă din Sighet. Delegatul român a reuşit să facă să triumfe în aceste cazuri punctul de vedere că fără o autorizaţie specială a grupării organizatoare, gruparea vizitatoare nu poate contracta cu altă grupare un match care să se dispute înaintea celui deja contractat. Pe acest motiv reţinerea efectuată de gruparea română a fost găsită justificată.

b) Cererea cluburilor Budai 11 şi III Kart. de a li se plăti 50 dollari reţinuţi de Clubul Atletic cu ocazia unui joc la Oradea. Delegatul român a reuşit să facă să triumfe punctul de vedere că deşi la jocul menţionat s'a prezentat ca compunere — echipa contractată — faptul că federaţia maghiară n'a acordat acestei formaţii denumirea oficială de rezerva echipei naţionale (Csikok) îndreptăţea pe organizatori să reţină o sumă, pe care arbitrul a fixat-o la suma reţinută de 50 dolari.

c) Cererea clubului profesional F. C. Szeged de a i se plăti de către Clubul Atletic din Arad suma de 1000 pengö (28.000 lei) prevăzută drept clauză contractuală în caz de nejucare a unui joc la Arad la o dată fixată de comun acord. Delegatul român a reuşit să facă să triumfe punctul de vedere românesc că federaţiile naţionale fiind libere să acorde sau să refuze aprobarea unui joc cu o grupare străină numai cu această autorizare jocul contractat devine perfectat. Federaţia Română refuzase aprobarea jocului F. C. Szeged — C. A. A.

PLANGERILE MAGHIARE ADMISE

Arbitrul a admis două plângeri maghiare şi anume:

a) Cererea clubului D. K. A. S. E. din Debreţin de a i se restitui de către gruparea Victoria din Carei suma de 2852 reţinută cu ocazia unui joc disputat la Carei.

Suma reţinută reprezintă spezele de tren dela Debreţin la Nierghiaza, localitate unde, susţinea gruparea română, se găsea echipa clubului maghiar în momentul contractării jocului.

Arbitrul, în lipsa dovezei că jocul s'a angajat cu condiţia de a se plăti spezele de tren dela un loc altul decât sediul clubului maghiar, şi că deci locul de unde în realitate a pornit echipa spre a disputa jocul nu interesează, a admis cererea de restituire.

b) Cererea clubului profesional Nemzeti de a i se restitui de către grupările Universitatea şi Hagibor din Cluj suma de 50 dollari reţinută cu ocazia a două jocuri la 19 şi 20 Aprilie 1925.

Reţinerea s'a făcut de către organizatori pe baza că a lipsit din echipa ungară un jucător (centrul mijlocaş).

Arbitrul, în lipsa contractului care să confere dreptul de a reţine din îndemnizaţie sume pentru lipsa unui anumit şi singur jucător, a dispus restituirea sumei de 50 dollari.

PRETENŢII REDUSE

In alte două procese arbitrul a dispus reducerea sumelor pretinse de grupările ungare, precum urmează:

a) Cererea clubului Elöre din Bechescsaba, de a i se plăti de către gruparea Vulturii din Lugoj 24.500 lei, sumă reţinută pe motivul că gruparea organizatoare a fost împiedicată de Siguranţă să dispute un al doilea joc la Lugoj în ziua de 14 Septembrie 1931 după ce disputase primul cu o zi înainte, a fost redusă la 6000 lei.

b) Cererea clubului profesional Nemzeti de a i se restitui de către Soc. de Gimnastică din Arad suma de 120 dollari reţinută din suma contractuală de 250 dollari cu ocazia unui joc la Arad la 5 Iulie 1931 pe motivul că au lipsit din echipa vizitatoare doui jucători, cari fuseseră anunţaţi într'o scrisoare a fost redusă la 80 dollari.

AMANARI DE PLATA

Arbitrul a admis cererea de a se amâna plata datoriilor districtului Arad faţă de grupările Vasas şi Sabaria (prin creditorii săi reprezentaţi de M. L. Sz.) precum urmează):

a) Datoria de 600 pengö faţă de Vasas s'a acordat plata în rate până la 31 Octombrie 1933.

b) Plata datoriei de 22.500 lei faţă de M. L. Sz. (în contul Sabariei) în rate până la 31 Martie 1934.

CHESTIUNEA JUCATORILOR

In afară de litigiile materiale arbitrul urma să se pronunţe şi asupra a două chestiuni, de natură technică, puse pe ordinea de zi de către federaţia română.

LEGITIMARE SAMAVOLNICA

Federaţia noastră îşi asigurase prin convenţia din Martie 1931 dreptul de a discuta legitimarea jucătorilor Auer, Baratki, Strock şi Possak, legitimaţi de către M. L. Sz. pentru grupările ungureşti, fără să ţină în seamă convenţiile şi textele internaţionale.

Având în vedere că jucătorii Ströck şi Possak nu mai aparţin federaţiei-maghiare, ei fiind legitimaţi actualmente în grupări elveţiene, delegatul român, a menţinut reclamaţia numai în ce priveşte pe ceilalţi doui jucători.

Arbitrul considerând că în baza convenţiei româno-maghiare din Iunie 1922, în vigoare la data legitimării jucătorului Auer Ştefan pentru Clubul Ujpest, nici un jucător din România nu putea fi legitimat pentru Ungaria fără consimţământul scris al federaţiei române — pe de o parte, iar pe de alta, că acest consimţământ nu a fost nici odată dat de federaţia română, a constatat că legitimarea jucătorului Auer Ştefan pentru Ujpest a fost ilegal făcută.

In ce priveşte pe Baratki, arbitrul şi-a declinat competenţa, în legitimarea acestui jucător intervenind chestiunea de naţionalitate (ambele federaţii îl consideră cetăţeanul lor). Chestiunea — depinde de federaţia noastră, — poate oricând face obiectul unei cercetări a Fifei.

Decizia arbitrului în cazul Auer este pentru noi de o excepţională importanţă, ea repercutându-se şi asupra altor cazuri de legitimare de jucători obscuri.

De ani de zile am afirmat că federaţia maghiară n'a stat la îndoială în faţa interesului momentan al cluburilor sale, să-şi uite obligaţiunile contractuale.

Această afirmaţie a obţinut la Budapesta confirmarea definitivă.

CETAŢENI STRAINI IN ECHIPA UNGARIEI

A doua reclamaţie a federaţiei noastre referitoare la jucători, privea participarea jucătorilor Baratki şi Szanislo II în echipa Ungariei, contra Italiei.

Naţionalitatea lui Baratki ne fiind precizată reclamaţia s'a limitat la Szanislo II.

Federaţia maghiară recunoscând că Staniszlo II este cetăţean român şi că nu avea drept să joace în echipa Ungariei, arbitrul n'a putut face decât să lase la aprecierea federaţiei române dacă se mulţumeşte cu recunoaşterea unei greşeli sau înţelege să ceară Fifei sancţiunile reglementare.

Duminecă se dispută campionatul naţional de ciclo-cross

In preajma inaugurării sezonului ciclist — eveniment ce se va produce în ziua de 2 Aprilie — Federaţia română ţine să încoroneze laborioasa activitate de ciclo-cross, a acestui început de an, prin organizarea celei mai importante competiţiuni oficiale: **campionatul naţional de ciclo-cross.**

Concursul oficial se va disputa anul acesta, pentru a doua oară. Anul trecut, alergarea a fost destul de populată şi s'a sfârşit cu victoria lui Dumitru Henich, care, ca şi anul acesta a manifestat o categorică superioritate asupra adversarilor. Purtătorul tricoului tricolor nu va lipsi nici de data aceasta din rândul participanţilor şi, este aproape sigur că va învinge din nou.

Campionatul naţional de ciclo-cross este chemat să dea la iveală pe cel mai bun alergător de acest gen.

In Bucureşti, ciclo-crossul şi-a câştigat oarecare faimă şi aceasta, după începuturi timide şi activitate modestă. Anul acesta însă, activitatea a cunoscut apogeul, cristalizându-se în trei concursuri cari au prilejuit emulaţii susţinute. Campionatul naţional vine să încoroneze această activitate excepţională şi deşi competiţiunea oficială nu va putea strânge la start elita specialiştilor, trebue să recunoaştem că ea prezintă un interes deosebit.

După cum spuneam şi într'un articol precedent, în campionatul naţional de ciclo-cros nu vor alerga decât reprezentanţii a două cluburi din Bucureşti. Velo-clubul român Generala şi gruparea decană «Aquila», nu vor trimite concurenţi la plecare, întrucât ele nu mai fac parte din Federaţie, pe motive bine determinate. Astfel fiind, o bună parte dintre alergătorii valoroşi de ciclo-cross nu vor figura în rândul concurenţilor. Printre cei ce vor lipsi, notăm pe Nicolae Gruia şi Ştefan Savanoff, primii doi sosiţi în «Ciclo-cross-ul Primăverei». Cel din urmă ne-a lăsat Duminecă impresia că pe distanţa de 20 km. ar fi un adversar redutabil pentru cei mai de seamă specialişti.

Este regretabil că, din cauza unor neînţelegeri, are de suferit sportul şi deaceia, facem o propunere: **ştergerea cu buretele a tuturor neînţelegerilor trecute şi regruparea forţelor pentru progresul ciclismului românesc.** Şi ar fi de dorit ca litigiul să fie tranşat acum, în 24 ore. Este atât de uşor să se cadă de acord încât nu ne sfiim să insistăm asupra propunerii de mai sus.

PARCURSUL CAMPIONATULUI NAŢIONAL

Al doilea naţional de ciclo-cross se va alerga pe o distanţă de aproximativ 20 km. şi pe un parcurs destul de variat.

El are următoarea înfăţişare:

Pe bicicletă din piaţa Victoriei până la monumentul aviaţiei depe şoseaua Jianu; de la monumentul aviaţiei la podul Herăstrău, pe jos; de aci până la linia de cale ferată Constanţa, pe bicicletă; pe linia Constanţa până la bariera depe şoseaua Bucureşti-Ploeşti pe jos; dela bariera C. F. R. depe linia Constanţa la intretăerea cu şoseaua Bucureşti-Ploeşti spre Băneasa până la monumentul ultimului străjer, pe bicicletă; de la monument prin Băneasa la stânga până în vârful dealului (la fermă), pe jos; din vârful dealului până la pădurice, pe bicicletă; dela pădurice până în şoseaua Mogoşoaia, pe jos; pe şoseaua Mogoşoaia până la linia ferată Bucureşti-Constanţa, pe bicicletă; pe linia de cale ferată până la cantonul C. F. R. Hipodrom, pe jos. Dela cantonul C. F. R. Hipodrom până la Arcul de Triumf, pe bicicletă; dela Arcul de Triumf până la Bufet (şoseaua Kiseleff), pe jos; dela Bufet prin strada Mincu—şoseaua Jianu până în dreptul garajului Leonida, pe bicicletă.

DISPOZIŢIUNI GENERALE

Adunarea concurenţilor va avea loc în piaţa I. C. Brătianu la ora 8.45 dimineaţa, unde se va face apelul concurenţilor înscrişi şi se vor împărţi numerile de ordine, până la ora 9 dim.

Se va porni apoi în corpore, sub conducerea maşinei oficiale, până în piaţa Victoriei, astfel ca toată lumea să fie în acel loc la ora 9.15 dim.

La ora 9 jum. toţi concurenţii aflaţi prezenţi sub ordinele starterului, vor lua plecarea.

CONCURENŢII

La disputarea celui de al doilea campionat naţional de ciclo-cross se pare că vor lua parte următorii alergători:

Dela Clubul C. F. R.: Radu Ioniţă, Tănase Ignat, Wilhelm Steckel, Stan Ioniţă şi Gheorghe Habciuc.

Dela Clubul Principele Nicolae: Dumitru Henich, Dumitru Nicolici, Constantin Tudose, Nicolae Dobrin, Corneliu Popovici şi Corneliu Niţescu.

(Continuarea în pag. II-a)

Intemperii

Insfârşit, s'a dus şi iarna
Şi-am intrat în primăvară.
Ce decoruri; caldarâmul
Par'că-i lustruit cu ceară,
Pietrele surâd brillante
Ca un mărţişor la gât,
Şi terenul, cu sfială,
Şi-a scos nasul din omăt.
Azi e Luni. Temperatura
Se ridică, nu mai scade,
Şi Dumineca-i posibil
S'avem patruzeci de grade.
Marţi şi Miercuri suflă vântul,
Joi şi Vineri e cam rece,
Sâmbăta e înnourată...
Las'că până mâine trece.
Azi e zi cu şase matchuri,
La sportivi e sărbătoare...
Ce-mi dai zor cu barometrul
Uite dom'le, e şi soare.
Nu mai am nici o emoţie
E senin şi-i ora două,
Matchu'ncepe pe la patru...
Şi la trei jumate, plouă.
Atmosfera-i liniştită,
Dispoziţia este bună,
Dar echipele de tineri,
Au intrat ca o furtună.
S'a mai liniştit văzduhul,
Dar afară la intrare,
Vreme rea la clientelă:
Suflă vântu'n buzunare
Uite ce mai «beci» au domle,
Mai dihai ca două diguri,
Şi-au cotonogit şi-un inter...
Suporterii sunt în friguri.
Jucătorii sburdă par'că
I-ar fi zăpăcit sticleţii.
Şarje, faze şi o boabă...
Eh! S'au încălzit băieţii.
Animaţie, emulaţie,
... băgat un goal, chiar două...
Galeria adversară,
Par'că-o ninge şi o plouă.
«Haide, haide, bravo, bravo»
Şi se ţipă cu temei.
Au marcat şi ei săracii...
S'au mai răcorit şi ei
In cabină, sunt masaje,
Şi la duş înghesuială...
Pluviometrul — marcă bună
Ne arată umezeală.
Pe teren se lasă frigul,
Şi temperatura scade.
In tribună ofiţerii,
Totuşi fac vreo zece grade.
Iar cassierul cu o mie
Patru sute şi un rest,
A făcut cu ei la stânga...
Vreme bună înspre Vest.

A. NOL.